

11 канал. – 03.04.2022

Час зробити все, щоб воєнні злочини російських військових стали останнім проявом цього зла на землі

<https://11tv.dp.ua/news/20220403-chas-zrobyty-vse-shhob-voyenni-zlochyny-rosijskyh-vijskovyh-staly-ostannim-proyavom-czogo-zla-na-zemli-zvernennya-prezydenta-ukrayiny.html>

Сьогодні це звернення буде без привігання. Не хочеться жодного зайвого слова. Президенти зазвичай не записують таких звернень, як це. Але сьогодні я повинен сказати саме так. Сказати після того, що відкрилося в Бучі та інших наших містах, звідки вигнали окупантів. Сотні вбитих людей. Закатованих, розстріляних мирних людей. Тіла на вулицях. Замінована територія. Заміновані навіть тіла убитих! Повсюдні наслідки мародерства. На нашій землі побувало концентроване зло. Вбивці. Кати. Гвалтівники. Мародери. Які називають себе армією. І які заслуговують тільки на смерть після того, що вони зробили. Я хочу, чтобы каждая мать каждого российского солдата увидела тела убитых людей в Буче, в Ирпене, в Гостомеле. Что они сделали? Зачем их убили? Что сделал мужчина, который ехал по улице на велосипеде? Зачем пытали до смерти обычных мирных людей в обычном мирном городе? Зачем душили женщин после того, как вырывали у них из ушей серьги? Как можно было насиловать женщин и убивать их на глазах у детей? Издеваться над их телами даже после смерти? Зачем давили танками тела людей? Что сделал вашей России украинский город Буча? Как это всё стало возможным? Российские матери! Даже если вы растили мародеров, то как они стали еще и палачами? Вы не могли не знать, что внутри у ваших детей. Вы не могли не заметить, что они лишены всего человеческого. Нет души. Нет сердца. Они убивали сознательно и с удовольствием. Я хочу, чтобы все руководители Российской Федерации увидели, как выполняются их приказы. Вот такие приказы. Вот такое исполнение. И солидарная ответственность. За эти убийства, за эти пытки, за эти оторванные взрывами руки, которые лежат на улицах. За выстрелы в затылок связанным людям. Вот так теперь будет восприниматься российское государство. Это ваш образ. Ваша культура и человеческий облик погибли вместе с украинцами и украинками, к которым вы пришли. Я ухвалив рішення про створення спеціального механізму правосуддя в Україні для розслідування та судового розгляду кожного злочину окупантів на території нашої держави. Суть цього механізму – спільна робота національних та міжнародних фахівців: слідчих, прокурорів та суддів. Цей механізм допоможе Україні та світу притягнути до конкретної відповідальності осіб, які розв'язали або будь-яким чином брали участь у цій страшній війні проти українського народу та у злочинах проти наших людей. Міністерство закордонних справ, Офіс Генерального прокурора, Національна поліція, Служба безпеки, розвідка та інші структури згідно зі своєю компетенцією повинні спрямувати всі зусилля на те, щоб механізм запрацював негайно. Закликаю всіх наших громадян та друзів України у світі, які можуть долучитися до цієї роботи й допомогти встановленню справедливості, зробити це. Світ уже бачив багато воєнних злочинів. У різні часи. На різних континентах. Але настав час зробити все, щоб воєнні злочини російських військових стали останнім проявом такого зла на землі. Кожен винний у таких злочинах буде внесений у спеціальну Книгу катів, буде знайдений і покараний. Українці! Українки! Хочу, щоб ви це усвідомлювали. Ми вигнали ворога з території декількох областей. Але під контролем російських військ ще залишаються окуповані райони інших областей. І після вигнання окупантів звідти можуть відкритися ще страшніші речі. Ще більше смертей і знущань. Бо така природа російських військових, які прийшли на нашу землю. Це виродки,

які не вміють інакше. І такі в них були накази. Всі партнери України будуть детально поінформовані про те, що відбувалося на тимчасово окупованій території нашої держави. Воєнні злочини в Бучі та інших містах під час російської окупації будуть предметом розгляду і в Раді Безпеки ООН у вівторок. Обов'язково буде й новий санкційний пакет проти Росії. Але впевнений, що цього замало. Потрібні ще висновки. Не тільки про Росію, а й про політичну поведінку, яка фактично дозволила цьому злу прийти на нашу землю. Сьогодні – чотирнадцята річниця саміту НАТО в Бухаресті. Тоді був шанс забрати Україну із «сірої зони» на сході Європи. Із «сірої зони» між НАТО й Росією. Із сірої зони, про яку в Москві думають, що їм тут все дозволено. Навіть найстрашніші воєнні злочини. За оптимістичними дипломатичними формулюваннями про те, що Україна нібито може стати членом НАТО, тоді, у 2008 році, була захована відмова приймати Україну в Альянс. Був захований безглуздий страх деяких політиків перед Росією. Вони думали, що, відмовивши Україні, зможуть заспокоїти Росію. Зможуть переконати її поважати Україну й нормально жити поруч із нами. За 14 років після того помилкового розрахунку Україна пережила революцію і вісім років війни на Донбасі. А тепер боремося за життя у найстрашнішій війні у Європі за увесь час після Другої світової. Я запрошую пані Меркель і пана Саркозі відвідати Бучу й побачити, до чого за 14 років призвела політика поступок Росії. Побачити на власні очі закатованих українців і українок. Хочу, щоб мене зрозуміли правильно. Ми не звинувачуємо Захід. Ми не звинувачуємо нікого, крім конкретних російських військових, які скоїли це проти наших людей. Окрім ще тих, хто віддавав їм накази. Але ми маємо право говорити про нерішучість. Про те, яким був шлях до такої Бучі, до такого Гостомеля, до такого Харкова, до такого Маріуполя. У нас немає нерішучості. У якому б блоці чи поза блоком ми не були, ми розуміємо одне: ми маємо бути сильними. 14 років тому керівник Росії в Бухаресті сказав західним лідерам, що немає такої країни, як Україна. А ми доводимо, що є така країна. Була й буде. Ми не будемо ховатися за сильними світу цього. Ми не будемо нікого вмовляти. По-хорошому, ми не повинні були й просити про допомогу зброєю, щоб захиститися від цього зла, яке прийшло на нашу землю. Всю необхідну зброю нам і так мали надати – без прохань. Бо й самі прекрасно усвідомлювали, яке зло прийшло і що саме воно принесло із собою. Ми бачимо, що на кону в цій війні. Ми бачимо, що ми захищаємо. Є стандарти української армії – моральні та професійні. І це не наша армія має тепер підлаштовуватися. Це багатьом іншим арміям треба повчитись у наших військових. І є стандарти українських людей. І є стандарти російських окупантів. Це добро і зло. Це Європа й чорна діра, яка хоче все це розірвати й поглинути. Ми переможемо в цій війні. Навіть якщо окремі політики так і не зможуть перемогти нерішучість, яку вони передають наступникам разом із посадами. І в Бучі вже працюють усі необхідні служби, щоб повернути місто до життя. Відновити подачу електрики, подачу води. Відновити роботу медичних установ. Відновити інфраструктуру. Дати безпеку людям. Бо Росію вигнали. А Україна повертається. І повертає життя. Відвідав сьогодні у шпиталі прикордонної служби України наших прикордонників, наших героїв. Поранених бійців. Вісьмом вручив державні нагороди. Також відзначив нагородою й лікаря ортопеда-травматолога – офіцера медичної служби, який є провідним військовим травматологом України і врятував уже багатьох українських захисників. Загалом відповідним указом відзначив державними нагородами сорок одного прикордонника. Саме військовослужбовці Державної прикордонної служби першими зустріли вогнем окупантів, коли вони пішли в наступ 24 лютого. Зараз наші хлопці й дівчата повертаються на державний кордон, коли окупантів ми виганяємо. Впевнений, настане час, і буде відновлена вся лінія державного кордону України. І щоб це сталося швидше, ми всі маємо бути зосередженими, готовими сміливо дивитися в очі злу й відповідати на кожну злочинну дію проти України, проти наших людей, проти нашої свободи. Зло буде покаране.

Слава Україн